

Ὁ πρόεδρος. Ήσυχία! Τί ἀπολογεῖσαι εἰς ὅσα σοῦ κατηγοροῦσιν;

Ἡ δασία Μελάνη. Ἄν ἤμην Ἀμερικανίς, κύριοι δικασταί, θὰ σᾶς ἔλεγον ἐπὶ τὸ πρακτικώτερον: Τόσαι χιλιάδες τόνων ἐκ τοῦ αἵματος μου ἔρρευσαν ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὸ λήξαν ἔτος. Ἐκ τούτων κρίνατε διὰ τὰ παρελθόντα. Θὰ προσέθετον δὲ καὶ ἀναλυτικὰ τινὰ κονδύλια δηλοῦντα δι' ἀριθμῶν τὰς πληγὰς, ἃς ἕκαστος κλάδος μοῖ ἐπήνεγκε, διὰ τ' ἀναγνώσματα ἰδίᾳ, ἅτινα οἱ λόγοι προσήνεγκον εἰς τοὺς θέλοντας ἢ μὴ νὰ τ' ἀναγνώσωσιν.

Ἄλλ' ὄχι. Καλῶ ὡς μάρτυρας τῆς ὑπερασπίσεως καὶ γὰρ ὅλας τὰς φιλολογικὰς ἐπιθεωρήσεις αἰτίνες ἐγράφησαν ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ ἔτους. Ἐν αὐταῖς θὰ ἰδῇτε τί ὑπέστην διὰ τὴν ἀρχαιολογίαν καὶ τὴν γλωσσολογίαν, διὰ τὴν ἱστορίαν καὶ ποίησιν, διὰ τὴν γεωγραφίαν, τὴν λογικὴν καὶ τὰ διδακτικὰ βιβλία. Ἐν αὐταῖς θὰ ἰδῇτε τὰ δεινοπαθήματά μου, καὶ τὰ ὀνόματα τῶν δημίων μου, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς. Ὅρος ὑψηλότερον τοῦ Γολγοθᾶ σχηματίζουσι τὰ φύλλα τῶν συγγραμμάτων, τῶν περιοδικῶν, τῶν ἐφημερίδων. Ἰδίᾳ αὐταὶ ἐκμυζῶσι καθ' ἑκάστην τὸ αἷμα τῶν μελανοδοχείων μου. Ἡ ἐφημεριδογραφία, ἡ ἀσπονδοτέρα τῶν ἐχθρῶν μου, ὁμοιάζει πρὸς Λερναίαν ὕδραν. Τῆς κόπτεις τὴν μίαν κεφαλὴν, τὸν Ἀσμοδαῖον ἢ τὸν Αἰῶνα ἐπὶ παραδείγματι, καὶ παρευθὺς ἀναφύονται μυρία ἄλλαι, τὸ Ἄστυ, ὁ Χρόνος Ἀθηναίων, τὸ Ἀρδην, αἱ Εἰδήσεις καὶ ἄλλαι καὶ ἄλλαι. Δι' ἑκάστην γραμμὴν αὐτῶν ὑφίσταμαι καὶ ἓνα αἱματηρὸν διὰ τῆς γραφίδος νυγμὸν. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ μὲ τὰ ἡμερολόγια καὶ τὰ περιοδικά, παύει τὸ ἐν καὶ ἐκδίδονται *Μυρία ὅσα νέα*.

Καὶ ἔπειτα ἀφ' ὅλα ταῦτα, τολμῶσι νὰ μὲ σκώπτωσι καὶ νὰ συρίζωσιν ὡς τρελλοὶ κατὰ τὴν ἐπέτειον τῆς ἐορτῆς μου οἱ ἀχάριστοι, οἱ ἀγνώμονες! ἀφοῦ καθ' ἑκάστην μὲ ἀναγκάζουσι νὰ χύνω μαῦρα δάκρυα διὰ τὰς ἀνοησίας των. Ἐντροπή. Ὅταν ἰδῇτε πόσα ἔπαθα κατὰ τὸ ἔτος μόνον τοῦτο θὰ ἐννοήσητε τὰ δίκαιά μου, καὶ θὰ μαντεύσητε τί ἔχω νὰ ὑποστῶ ἀκόμη.

Οὐδὲ κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς μου μὲ ἀφίνετε ἡσυχον. Ἐσωτερικαὶ καὶ ἐξωτερικαὶ ἐπιθεωρήσεις, ἡμερολόγια καὶ συναλλάγματα, συγχαρητήρια καὶ ἐπισκεπτήρια, ὅλα τότε πρέπει νὰ τὰ γράψῃτε. Καὶ μὲ κατηγορεῖτε ὡς ἠθικὸν αὐτουργόν, ὡς ὄργανον τῶν ἐγκλημάτων σας. Μελανωτῆδες! Ἐγὼ κατὰ τῶν σοφῶν οὐδὲν ἔχω παράπονον. Ἡ ρῆσις «Τὸ δὲς ἐξαμαρτεῖν οὐκ ἀνδρὸς σοφοῦ» παρ' ὑμῖν ἰδίᾳ ἰσχύει. Καὶ διὰ τοῦτο ἴσως καλεῖτε σοφοὺς ἐκείνους οἵτινες ἐν ἡ καὶ οὐδὲν σύγγραμμα ἐξέδωκαν. Κατὰ τῶν ἄλλων, τῶν ἀσώφων παραπενοῦμαι, οἵτινες γράφουσι, γράφουσι, καὶ αἰωνίως γράφουσιν. Ἀφοῦ δὲ ὁ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος κυριεύων πλανήτης Ἀρης τόσα κακὰ μοῦ ἔκαμε, αὐτὸς ὁ Ἐρωτόκριτος μαχαίροβγάλτης ὅστις τὸ πολὺ πολὺ μόνον διὰ *ραβασάκια* εἶναι ἱκανός, φαντάζομαι τί ἔχω νὰ ὑποστῶ ἀπὸ τὸν Ἑρμῆν τὸν νέον πλανήτην, ὅστις εἶναι λόγιος καὶ καλαμαρᾶς!

Ἄλλ' ἀπὸ ποίους θὰ λάβητε παράδειγμα; ἀπὸ τοὺς συναδέλφους μου τοὺς ἀγίους; Κι' αὐτοὶ Ρωμηοί! Ἀκούσατε τὰ κάλαιδα καὶ θὰ εἰδατε ὅτι καὶ ὁ Ἅγιος Βασίλειος καὶ αὐτὸς μὲ τυραννεῖ καὶ ἀπαξ τοῦ ἔτους μόνον ἐρχόμενος νὰ σᾶς ἐπισκεφθῇ:

Βαστᾶ μελάνι καὶ χαρτί, πέννα καὶ καλαμαράι!

Δι' ὅλα ταῦτα καὶ διὰ τοὺς ἐναντίους ἀκριβῶς λόγους τῶν ὧν μοῦ κατηγορεῖτε, ἐξαιτοῦμαι καὶ ἐγὼ νὰ καταδικασθῶ εἰς ἀειφυγίαν διὰ νὰ σωθῶ ἀπὸ τοὺς γράφοντας. Ἄλλως θὰ ἀναγκασθῶ νὰ προβῶ εἰς αὐτοδικίαν, νὰ ἐκχειλίσω ἐκ τῶν μελανοδοχείων μου καὶ νὰ σᾶς πνίξω ὅλους. Ἐπιβοηθητικῶς

δὲ εὐχομαι ὅ,τι ἐγγίξετε νὰ γίνηται χρυσὸς διὰ νὰ μὴν γίνηται... γραφίς!...

Ὁ γραμματεὺς ἀνγκινώσκει τὴν ἀπόφασιν....

«Τὸ δικαστήριον σκεφθὲν ὅτι ἡ τε κατηγορία καὶ ἡ ὑπεράσπισις ἀπὸ ἐναντίων ὁρμώμεναι λόγων εἰς τὸ αὐτὸ καταλήγουσι συμπέρασμα.

Ἀκούσαν, ἰδὼν κτλ. ἀποφασίζει,

Προκηρύσσει διαγωνισμόν πρὸς ἐφεύρεσιν τοῦ τελειότερου μηχανήματος διὰ τὴν ἀποξήρανσιν τῆς Μελάνης.

Καὶ ἐντέλλεται τὴν διὰ τοῦ Ἀστεος δημοσιεῖσιν τῶν πρακτικῶν.

Ὁ στενογράφος

με.

Υ. Γ. Ἀντίγραφον τοῦ παρόντος ἐπιδοθήτω τῷ κ. Ἀντωνίῳ Δαμασκηνῷ κατοίκῳ Ἀθηνῶν διὰ τὰ περαιτέρω.

Ὁ ἐμδιος.

ΑΤΤΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Ἐφ' ὅσον αὐξάνεται εἰς ἡλικίαν τὸ ΑΤΤΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ τοῦ φίλου κ. Εἰρηναίου Ἀσωπίου, τόσῳ μεγεθύνεται καὶ εἰς ὄγκον καὶ ὕλην. Ἀλλὰ τὸ πάχος αὐτοῦ δὲν εἶνε τὸ περιττὸν λίπος τῶν πολυσύρκων ὑπερηλίκων δεσποινῶν. Εἶνε ἀποτέλεσμα ἐκχειλίζουσης ζωτικότητος καὶ δυνάμεως αὐξούσης.

Τὸ ἐφετεινὸν εἶνε ἴσως τὸ ὀγκωδέστερον καὶ τὸ ποικιλώτερον πάντων. Εἶνε δὲ ὄντως παράδοξος ἡ ἐπιμονὴ μεθ' ἧς ὁ γηραιὸς ἐκδότης τοῦ κατορθώνει, ἀπέναντι τόσων δυσκολιῶν καὶ τόσων ἀπογοητεύσεων, αἰτίνες συμπαρομαρτοῦσι τῇ ἐκδόσει τοιοῦτου ἔργου, νὰ καθιστᾷ αὐτὸ καὶ διὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἐργασίας καὶ διὰ τῆς συνδρομῆς τῶν μᾶλλον διακρινομένων λογίων, καίτοι παλαιότερον πάντων, ἐν τούτοις καὶ ἀκμαιοτέρων καὶ χαριέστερων καὶ πλέον ἐπιμεμελημένον ἢ ὅλαι αἱ νεώτεραι αὐτοῦ ἀπομιμήσεις.

Μ' ὅλας δὲ ταύτας τὰς βελτιώσεις καὶ ἡ τιμὴ αὐτοῦ δὲν ἤλλαξε, βεβαίως δὲ καὶ τοῦτο δὲν εἶνε ἡ μικροτέρα ὑπὲρ αὐτοῦ σύστασις.

